

[Chr. Christiansen.]

blev gennemført for dansk Fiskeri, store Vanskeligheder. Disse Vanskeligheder føles naturligvis haardere, naar der pludselig kommer en Lukning af et af Afsætningsmarkederne, saaledes som det nu er sket for nogen Tid siden. Det drejer sig som bekendt om England, som har stoppet vor Eksport for indeværende Aar. Jeg siger ikke for meget, naar jeg anfører, at det er en Misère, et haardt Slag for betydelige Fiskepladser her i Landet — jeg tænker her paa Frederikshavn, Skagen og Esbjerg —, det kan give Fiskerne store Vanskeligheder, naar de nu om føje Tid staar og skal betale Renter og Afdrag af Penge, som er indestaende i Erhvervet.

Jeg vil derfor gerne tage Anledning til at spørge den højtærede Minister, om man ikke er i Stand til at afværge disse pludselige Omslag, som vanskeliggør Forholdene for Fiskerne ganske overordentlig meget. Det, man fra Fiskernes Side i særlig Grad har klaget over, er, at man mener, at man har forsømt at regulere Tilførslerne i Tide, og dernæst mener man, at det engelske Marked er blevet overfyldt med billige Varer, hvilket har vanskeliggjort, at Kvalitetsvarer har kunnet afsættes hele Aaret ud. Jeg henstiller til den højtærede Minister at give et Par Oplysninger herom. Jeg tror, de vil blive modtaget med stor Opmærksomhed af de Fiskere, som nu er ude i Vanskeligheder paa Grund af den standsede Eksport til England.

Jeg vil meget anbefale den foreliggende Konvention til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Vanggaard: Konventionen er kommet til at omfatte Nordatlanten og de tilgrænsende Farvande, det vil sige Nordsøen, Skagerak og Kattegat, derimod ikke Østersøen. Jeg hilser denne Konvention med udelt Glæde. Jeg tror, det vil betyde overordentlig meget for Ophjælpingen af Fiskeriet i Nordsøen og Skagerak for Danmarks Vedkommende, at der nu her fastsættes Maskevidde og Mindstemaal. Desværre har Mindstemaal for Rødspætter ikke naaet det danske, det ligger 2 cm under. men alligevel er det et Fremskridt, at man er naaet til en saadan Konvention. Jeg ved i alt Fald, at da der for nogle Aar tilbage blev indført Masser af Rødspætteyngel til hollandske Konservesfabrikker, skadede et saadant Rovfiskeri af Yngel utvivlsomt i højeste Grad det meget værdifulde Rødspættefiskeri i Nordsøen. Det er derfor en lykkelig Begivenhed, mener jeg, at man er naaet til

Enighed med de Lande, der grænser til de paagældende Farvande, om fælles Bestemmelser om Maskevidde og om Mindstemaal for visse Fisk.

Jeg giver paa mit Partis Vegne Tilslutning til Ratifikationen af denne Konvention.

Jeg vil ogsaa benytte Lejligheden til, endskønt det ligger ganske uden for det foreliggende, at minde om Kontingenteringen, som er forløbet paa den uheldige Maade, at vi nu staar uden Mulighed i Resten af Aaret for at udføre Fisk til England. Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen nævnte de Havne, der særligt er interesserede heri; til disse Havne hører ogsaa Hirtshals og Thyborøn, som ligeledes er interesserede i denne Sag. Altsaa samtlige Vestkysthavne plus Skagen og Frederikshavn er særlig interesserede i, at der kommer bedre Betingelser. Utvivlsomt har man afsendt en Mængde billige Rødspætter, som ikke har kostet stort, og at der nu kommer en bedre Regulering af dette Forhold, vil utvivlsomt være til megen Gavn for det samlede Fiskeri.

Jensen (Gørding): Jeg kan som de foregaaende Talere paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse.

Aksel Larsen: Hverken hvad Talens Længde eller Indhold angaar, er jeg i Stand til at følge det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)s Eksempel. Jeg har visse Betæneligheder vedrørende denne Konvention. Disse Betæneligheder drejer sig om Spørgsmaalet Mindstemaal for Fisk. Det er mig bekendt, at Fiskerne selv hævder, at disse Mindstemaal bliver taget forkeret, at man ikke burde regne Mindstemaalene fra Snudespids til Halefinnerens Spids, men fra Snudespids til Haleroden, idet man hævder, at de fine Halefinner, især paa Rødspætter, slides under Fiskens Ophold i Hyttefadene og Baadens Tanke. Jeg ved ogsaa, at de sagkyndige benægter dette og siger: Det er ikke muligt, det kan ikke ske. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, at de sagkyndige har Ret; de mest sagkyndige paa det Omraade synes jeg maa være Fiskerne selv, og jeg finder, at man i et Forhold som dette burde tage Hensyn til dem. Det drejer sig om at formindske det angivne Maal med et Antal Centimeter eller Millimeter, svarende til den gennemsnitlige Længde af Halefinneren, og jeg tror, man skulde gøre noget for at imødekomme Fiskernes Ønsker i saa Henseende, saaledes at Mindstemaal for Fisk beregnedes fra